

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 22-993/A/A

Beslissing van de Raad van Discipline in het ressort Amsterdam
van 8 mei 2023

in de zaak 22-993/A/A

naar aanleiding van de klacht van:

klagers

over:

verweerder

gemachtigde: mr. J.M. Geelkerken

1 VERLOOP VAN DE PROCEDURE

1.1 Op 3 juni 2022 hebben klagers bij de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Amsterdam (hierna: de deken) een klacht ingediend over verweerder.

1.2 Op 30 december 2022 heeft de raad het klachtdossier met kenmerk 1958909/JS/AS van de deken ontvangen.

1.3 De klacht is behandeld op de zitting van de raad van 27 maart 2023. Daarbij waren klagers, verweerder en zijn gemachtigde aanwezig. Van de behandeling is proces-verbaal opgemaakt.

1.4 De raad heeft kennisgenomen van het in 1.2 genoemde klachtdossier en van de op de inventarislijst genoemde bijlagen 1 tot en met 4. Ook heeft de raad kennisgenomen van de nagezonden stukken van verweerder van 2 januari 2023 en van de nagezonden stukken van klager van 7 maart 2023.

2 FEITEN

2.1 Voor de beoordeling van de klacht gaat de raad, gelet op het klachtdossier en de op de zitting afgelegde verklaringen, uit van de volgende feiten.

2.2 Klagers zijn curatoren in de faillissementen van een groep van vennootschappen (hierna: EC).

2.3 FSH B.V. (hierna: FSH) staat aan het hoofd van EC. V was bestuurder van FSH. Verweerder is de advocaat van V.

2.4 Bij vonnis van 21 mei 2012 is door de (toenmalige) rechtbank Zwolle-Lelystad aan vier vennootschappen van EC voorlopige surseance van betaling verleend. Klagers zijn daarbij samen met een kantoorgenoot van verweerder, hierna mr. S, benoemd tot bewindvoerders.

2.5 Bij vonnissen van 12 juli 2012 zijn de vennootschappen door de rechtbank in staat van faillissement verklaard. Hetzelfde is hierna gebeurd met de andere groepsvennootschappen. In alle faillissementen zijn klagers aangesteld als curatoren. Mr. S is eind 2016 op eigen verzoek ontslagen wegens het neerleggen van zijn praktijk.

2.6 Bij vonnis van 27 november 2012 is V door de (toenmalige) rechtbank Zutphen op verzoek van klagers in staat van faillissement verklaard.

2.7 V is op 16 december 2016 door de rechtbank Overijssel, locatie Almelo veroordeeld ter zake van valsheid in geschrift en bedrieglijk bankbreuk, meermalen

gepleegd en heeft hiervoor een gevangenisstraf voor de duur van drie jaar en zes maanden opgelegd gekregen.

2.8 Tijdens een verificatievergadering van 13 december 2021 in de rechtbank Overijssel, locatie Almelo, zijn namens V en drie rechtspersonen vorderingen bij klagers in hun hoedanigheid als curatoren ingediend in de verschillende faillissementen. Deze vorderingen zijn door klagers op de vergadering van 13 december 2021 betwist, waarna de rechter-commissaris het geschil heeft verwezen naar de zitting van 26 januari 2022.

2.9 In een brief van de rechtbank Overijssel van 22 december 2021 aan V staat, voor zover relevant: “Uit bijgaand proces-verbaal verificatievergadering in het faillissement van [FSH], blijkt dat de curator, [klager 1], de betwisting van de door u ingediende vordering(en) heeft gehandhaafd. De rechter-commissaris heeft daarop partijen verwezen naar de terechtzitting van woensdag 26 januari 2022 te 10:00 uur van rechtbank Overijssel (...) Daar kunt u, uitsluitend vertegenwoordigd door een advocaat, verschijnen om uw vordering(en) te handhaven. (...)”

2.10 V heeft in de renvooprocedure geen advocaat gesteld blijkens het roljournaal van 26 januari 2022.

2.11 In februari 2022 heeft verweerder namens V aan de rechter-commissarissen in het faillissement van EC een drietal verzoeken ingediend. Bij beschikking van 15 maart 2022 heeft de rechter-commissaris de verzoeken afgewezen. Tegen deze beschikking heeft verweerder namens V op 17 maart 2022 hoger beroep ingesteld bij de rechtbank.

2.12 In het kader van de hoger beroepsprocedure heeft verweerder ter zitting van 20 april 2022 een pleitnota voorgedragen. In deze pleitnota staat onder punt 65 het volgende, voor zover relevant: “De enige conclusie die aan het voorgaande verbonden kan worden is dat de curatoren bewust bedrog hebben gepleegd, al dan niet met derden, om gebruik te kunnen maken van een valse concept jaarrekening.(...)”

2.13 In het proces-verbaal van de behandeling van het hoger beroep op 20 april 2022 staat, voor zover relevant, het volgende:

“(...)”

[V]: (...) Als ik mijn verhaal niet kan vertellen, dan kan ik niks anders doen dan u wraken”

[Rechter]: Het is simpel. U krijgt van mij tien minuten de gelegenheid. U heeft een advocaat waarmee u het vooraf af had kunnen stemmen.

[V]: (...) Als u hier alleen maar zit om systemen te handhaven en als dat het verhaal is dan kan ik alleen nog maar de rechtbank wraken.”

Er wordt geschorst voor overleg tussen [V] en [verweerder].

[Verweerder]: Ik heb twee punten. Volgens mij loopt de renvooprocedure nog gewoon en ik hoor net dat er wel taxaties zijn en ik snap niet waarom ik die stukken dan niet krijg.

(...)

[V]: Ik kan en wil niets anders doen dan de rechtbank wraken.

[Rechter]: Dan moet uw advocaat dat verzoek overnemen omdat er in deze procedure sprake is van verplichte procesvertegenwoordiging(...)

[Verweerder]: Dan wordt de rechtbank namens V gewraakt. Ik heb zelf geen mening of een oordeel over de wraking.”

2.14 Bij brief van 30 maart 2022 schrijft verweerder aan klagers, voor zover relevant: “De enige conclusie die aan het voorgaande verbonden kan worden is dat u bewust bedrog heeft gepleegd, al dan niet met derden, om gebruik te kunnen maken van een

valse concept jaarrekening. Cliënten lijden hierdoor schade waarvoor zij u aansprakelijk stellen, zowel in persoon, in hoedanigheid van curator alsmede bewindvoerder. (...)"

2.15 Ter zitting van 9 juni 2022 is het wrakingsverzoek van V bij de rechtbank Overijssel, locatie Almelo, behandeld. Verweerder heeft hiertoe pleitnotities ingebracht waarin hij het wrakingsverzoek namens V heeft toegelicht.

2.16 Bij e-mailbericht van 24 juni 2022 schrijft verweerder aan de deken, voor zover relevant: "Graag zou ik u willen verzoeken om in deze kwestie te bemiddelen en een gesprek op het bureau van de orde te beleggen. Ik sta daar in ieder geval voor open en meen dat bemiddeling kan bijdrage aan een goede onderlinge verhouding. (...)"

2.17 Bij arrest van het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (hierna: het hof) van 2 december 2022 is het eerdere vonnis van de rechtbank Overijssel van 16 december 2016 deels vernietigd. V is door het hof wederom veroordeeld ter zake van valsheid in geschrifte en bedrieglijk bankbreuk, meermalen gepleegd en heeft hiervoor een gevangenisstraf voor de duur van vier jaren en drie maanden opgelegd gekregen.

2.18 Op 3 juni 2022 heeft klager over verweerder bij de deken een klacht ingediend.

3 KLACHT

3.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet. Klagers verwijten verweerder het volgende.

a) Verweerder heeft zich in zijn pleitnota bij de mondelinge behandeling van het hoger beroep onjuist en onnodig grievend uitgelaten door te schrijven: "De enige conclusie die aan het voorgaande verbonden kan worden is dat de curatoren bewust bedrog hebben gepleegd, al dan niet met derden, om gebruik te kunnen maken van een valse concept jaarrekening.";

b) Verweerder heeft zijn eigen verantwoordelijkheid als advocaat miskend door de, door zijn cliënt V gewenste wraking, klakkeloos over te nemen;

c) Verweerder heeft tijdens de mondelinge behandeling op 20 april 2021 naar voren gebracht dat V schuldeiser is en dat hem bij navraag bij de behandelende jurist was gebleken dat de renvooprocedure daarover nog liep, terwijl verweerder wist of behoorde te weten dat dit onjuist was.

4 VERWEER

4.1 Verweerder heeft tegen de klacht verweer gevoerd. De raad zal hierna, waar nodig, op het verweer ingaan.

5 BEOORDELING

5.1 Bij de beoordeling van een klacht tegen de advocaat van de wederpartij staat voorop dat de advocaat partijdig is bij de behartiging van de belangen van zijn cliënt. Daarbij hanteert de tuchtrechter de maatstaf dat de advocaat van de wederpartij een ruime mate van vrijheid geniet om de belangen van zijn cliënt te behartigen op een wijze die hem in overleg met zijn cliënt passend voorkomt. Deze vrijheid is echter niet absoluut. Deze vrijheid kan onder meer worden ingeperkt doordat (a) de advocaat zich niet onnodig grievend mag uitlaten over de wederpartij, (b) de advocaat geen feiten mag stellen waarvan hij de onwaarheid kent of redelijkerwijs kan kennen, (c) de advocaat bij de behartiging van de belangen van zijn cliënt de belangen van de wederpartij niet onnodig of onevenredig mag schaden zonder redelijk doel. Verder geldt dat de advocaat de belangen van zijn cliënt dient te behartigen aan de hand van het feitenmateriaal dat zijn cliënt hem verschaft en dat hij in het algemeen mag afgaan op de juistheid daarvan. Slechts in uitzonderingsgevallen is de advocaat gehouden de juistheid van de feiten nader te onderzoeken.

5.2 De advocaat behoeft in het algemeen niet af te wegen of het voordeel dat hij voor zijn cliënt wil bereiken met de middelen waarvan hij zich bedient, opweegt tegen het nadeel dat hij daarmee aan de wederpartij toebrengt. Wel moet de advocaat zich onthouden van middelen die op zichzelf beschouwd ongeoorloofd zijn of die, zonder dat zij tot enig noemenswaardig voordeel van zijn cliënt strekken, onevenredig nadeel aan de wederpartij toebrengen.

Ontvankelijkheid klagers

5.3 De raad stelt op grond van het feitenrelaas vast dat verweerder klagers de mogelijkheid heeft geboden om met hem in overleg te treden, maar dat klagers van dit aanbod geen gebruik hebben gemaakt. Anders dan verweerder heeft geopperd, levert dit geen niet-ontvankelijkheid voor klagers op. De raad overweegt hiertoe dat in de Advocatenwet geen verplichting voor klagers bestaat op grond waarvan zij eerst met verweerder hadden moeten overleggen, alvorens zij tot indiening van de klacht mochten overgaan. Klagers zijn dan ook ontvankelijk in hun klacht.

Klachtonderdeel a)

5.4 Klagers stellen in klachtonderdeel a) dat verweerder zich in zijn pleitnota onjuist en onnodig grievend heeft uitgelaten door klagers te beschuldigen van het bewust plegen van bedrog. Verweerder heeft hiermee de ernstige aantijgingen van V tot de zijne gemaakt. Het staat verweerder vrij de waardering door klagers te betwisten, maar verweerder beschuldigt klagers hiermee zonder enige grondslag van ernstig strafbare feiten en dat gaat te ver. Daarbij had verweerder dit ook al eerder gedaan in zijn brief van 30 maart 2022 aan klagers.

5.5 Verweerder voert ten aanzien van dit klachtonderdeel aan dat hij het betreurt dat klagers zijn opmerking als onnodig grievend hebben ervaren. Het is niet zijn bedoeling geweest om klagers met zijn woorden te kwetsen. Er was geen sprake van een fijne sfeer en verweerder probeerde een doorbraak in een langslpende procedure te forceren. Achteraf bezien ziet verweerder in dat de door hem gebruikte bewoordingen ongelukkig zijn gekozen. Verweerder is zich er nu van bewust dat hij zijn woorden anders had moeten formuleren en hij zal in het vervolg op zijn woordkeuze letten.

5.6 De raad overweegt ten aanzien van dit klachtonderdeel als volgt. Uit gedragsregel 8 volgt dat een advocaat zich in als buiten rechte dient te onthouden van het verstrekken van feitelijke informatie waarvan hij weet, althans behoort te weten dat die onjuist is. Daarbij is in de jurisprudentie bepaald dat onnodig grievende uitlatingen zich niet hoeven te beperken tot het zonder noodzaak gebruikmaken van krachttermen of woorden die de waarheid ernstig geweld aandoen. Ook het zonder noodzaak doen van onjuiste mededelingen die schadelijk zijn voor de reputatie van een persoon kunnen onnodig grievend zijn tegenover die persoon. De raad stelt vast dat verweerder klagers in zijn pleitnota heeft beticht van het bewust plegen van bedrog, terwijl enige feitelijke grondslag hiertoe ontbrak. Daarbij bestond er ook geen noodzaak tot het gebruikmaken van deze bewoordingen. Verweerder had zijn woorden anders kunnen en ook moeten kiezen. De raad is op grond van het voorgaande van oordeel dat de door verweerder geuite bewoordingen onnodig grievend waren en eveneens in strijd met gedragsregel 8 en dat de bewoordingen daarmee het toelaatbare overschreden. Verweerder heeft hiermee tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld. Klachtonderdeel a) is gegrond.

Klachtonderdeel b)

5.7 Klagers voeren in dit klachtonderdeel aan dat verweerder de door zijn cliënt gewenste wraking klakkeloos heeft overgenomen en daarmee zijn verantwoordelijkheid als advocaat heeft miskend. Toen V ter zitting aangaf dat hij de rechter wilde wraken, had verweerder eerst om nader overleg met V moeten vragen

en niet zomaar in deze wens mee mogen gaan.

5.8 Dit klachtonderdeel slaagt naar het oordeel van de raad niet. Verweerder heeft mede ter zitting genoegzaam toegelicht dat het wrakingsverzoek een aanloop kende. Zo heeft verweerder eerst nog met V op de gang overlegd. V liet verweerder toen al weten dat hij de rechter wilde gaan wraken. V voelde zich door de rechter niet gehoord en kreeg naar zijn mening onvoldoende spreektijd, dit blijkt ook uit het verloop van het proces-verbaal van de zitting. Verweerder zag hierin gronden voor een wraking en is toen overgegaan tot het indienen van het wrakingsverzoek. De vraag van de rechter over het wrakingsverzoek heeft verweerder opgevat alsof hem naar zijn persoonlijke mening werd gevraagd en hij heeft toen gereageerd op de wijze zoals in het proces-verbaal is opgenomen. De raad is van oordeel dat uit het voorgaande niet blijkt van tuchtrechtelijk verwijtbaar gedrag door verweerder.

Klachtonderdeel b) is ongegrond.

Klachtonderdeel c)

5.9 Klagers verwijten verweerder in dit klachtonderdeel dat hij tijdens de mondelinge behandeling onterecht heeft gesteld dat V schuldeiser was en dat hem bij navraag bij de behandelend jurist was gebleken dat de renvooprocedure daarover nog liep, terwijl hij wist of behoorde te weten dat dit onjuist was. Dit betrof een voor de procedure essentieel punt en verweerder had dit moeten weten.

5.10 Dit klachtonderdeel slaagt naar het oordeel van de raad evenmin. Verweerder heeft toereikend aangevoerd dat hij van een bij de renvooprocedure betrokken jurist, die ook in de zaal aanwezig was, hoorde dat de renvooprocedure nog liep. Verweerder was zelf niet betrokken bij deze procedure. Hij heeft hetgeen hij over de renvooprocedure had vernomen niet als een voldongen feit ter zitting geponeerd, maar enkel gezegd dat de renvooprocedure “volgens hem” nog liep. Dit blijkt ook het proces-verbaal van de zitting. De raad is van oordeel dat verweerder hiermee niet tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. Klachtonderdeel c) is ongegrond.

6 MAATREGEL

6.1 Gelet op het feit dat verweerder in zowel zijn verweerschrift als ook ter zitting naar voren heeft gebracht dat hij zijn woorden anders had moeten kiezen en dat hij dit in het vervolg ook anders en zorgvuldiger zal doen, heeft verweerder er naar het oordeel van de raad voldoende blijk van gegeven het klachtwaardige van zijn gedrag in te zien, zodat kan worden volstaan met gegrondverklaring zonder oplegging van een maatregel.

7 GRIFFIERECHT EN KOSTENVEROORDELING

7.1 Omdat de raad de klacht gedeeltelijk gegrond verklaart, moet verweerder op grond van artikel 46e lid 5 Advocatenwet het door klager 1 betaalde griffierecht van € 50,- vergoeden binnen vier weken nadat deze beslissing onherroepelijk is geworden. Klager 1 geeft binnen twee weken na de datum van deze beslissing zijn rekeningnummers schriftelijk aan verweerder door.

BESLISSING

De raad van discipline:

- verklaart klachtonderdeel a) gegrond;
- verklaart de klachtonderdelen b) en c) ongegrond;
- bepaalt dat geen maatregel wordt opgelegd;
- veroordeelt verweerder tot betaling van het griffierecht van 50,- aan klager 1.

Aldus beslist door mr. C. Kraak, voorzitter, mrs. M. Bootsma en J.C. Ellerman, leden, bijgestaan door mr. E.E. Wouters als griffier en uitgesproken in het openbaar op 8 mei 2023.

Griffier Voorzitter

Verzonden op: 8 mei 2023